

20 Νοεμβρίου, 1996

[ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΚΡΑΣΙΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 814/95)

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Αιτιολογία — Περιεχόμενο και χαρακτηριστικά.

Κοινωνικές Ασφαλίσεις — Η έννοια του όρου μισθωτός — Άρθρο 1 του Πρώτου Πίνακα του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου Ν. 41/80 — Ερμηνεία και κριτήρια — Εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση. 5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Οι σχετικές εξουσίες του αναθεωρητικού δικαστηρίου — Όρια — Κρίσιμος χρόνος για τη λήψη υπόψη γεγονότων κατά τη διαδικασία της προσφυγής — Περιστάσεις αβασιμότητας του λόγου στην κριθείσα περίπτωση. 10

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της κατάταξής ενός προσώπου ως μισθωτού του. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- 1. Ένας από τους προφανείς λόγους για την ανάγκη αιτιολόγησης είναι και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της απόφασης. Είναι φανερό ότι αν δεν υπάρχει αιτιολόγηση, το Δικαστήριο αδυνατεί να ελέγξει αν η απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή. Έχει νομολογηθεί ότι απλή αναφορά που καταλήγει σε κοινοτυπία δεν αποτελεί αιτιολογία ενώ η απλή απαρίθμηση των κριτηρίων που λήφθηκαν* 20 25

5 υπ' όψη δεν παρέχει καμιά πληροφορία για τα δεδομένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση της απόφασης και δεν επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο. Για να είναι νοητός ο έλεγχος θα πρέπει η πραγματική βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε η απόφαση να είναι γνωστή. Η ανυπαρξία οποιωνδήποτε στοιχείων μέσα στο έγγραφο της απόφασης της αρμόδιας αρχής την καθιστά αναιτιολόγητη και κατά συνέπεια την απόφαση ακυρώσιμη.

10 Στην υπόθεση *Ζεβλάρης ν. Α.Η.Κ.*, αναφέρεται ότι η αιτιολογία δεν είναι απαραίτητο να εμφανίζεται εξ ολοκλήρου στο κείμενο της απόφασης, αλλά μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων, ενώ ανεπαρκής κρίνεται η αιτιολογία όταν με βάση τα στοιχεία που περιέχει δεν καθίσταται εφικτός ο δικαστικός έλεγχος. Ο φάκελος της υπόθεσης είναι επιτρεπτό να συμπληρώνει την αιτιολογία.

15 Στην παρούσα υπόθεση, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι με σαφήνεια αιτιολογημένη, αφού αναφέρεται στα στοιχεία και τις γραπτές καταθέσεις που περιέχονται στο φάκελο. Η απόφαση του Διευθυντή βασίζεται στα διαπιστωθέντα γεγονότα τα οποία δεν αποτελούν κριτήρια.

20 2. Το ζητούμενο στην παρούσα υπόθεση είναι αν η μεταξύ των μερών σχέση ήταν εκείνη του εργοδότη και εργοδοτούμενου. Ο όρος "μισθωτός" προσδιορίζεται στο Άρθρο 1 του Πρώτου Πίνακα του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου, Ν. 41/1980. Η κατηγορία των μισθωτών περιλαμβάνει πρόσωπα των οποίων η απασχόληση διέπεται από σύμβαση εργασίας και η εργασία παρέχεται κάτω από συνθήκες που επιμαρτυρούν τη σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου. Το πότε υφίσταται αυτή η σχέση ανάγεται στις γενικές αρχές του δικαίου. Η σχέση εργοδότη-εργοδοτούμενου συναρτάται κατά κύριο λόγο με τον έλεγχο τον οποίο ασκεί ο εργοδότης στην εργασία του εργοδοτούμενου.

35 Ο Διευθυντής προτού λάβει την απόφασή του, προέβη στη δέουσα έρευνα λαμβάνοντας γραπτές καταθέσεις τόσο από τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο όσο και από άλλα πρόσωπα.

40 Ο Διευθυντής κατέληξε στην προσβαλλόμενη πράξη αφού αξιολόγησε τα γεγονότα που είχε ενώπιόν του, διαμορφώνοντας τη δική του ουσιαστική κρίση.

3. Στην υπόθεση *Westpark Ltd. ν. Δημοκρατίας* αποφασίσθηκε ότι η εξουσία του διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο

της νομιμότητας της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμόδιου οργάνου εκτός εάν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

5

Αναφορικά με τη νομιμότητα των διοικητικών πράξεων αποτελεί βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι μια διοικητική πράξη τεκμαίρεται νόμιμη μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο και ο αιτητής φέρει το βάρος της απόδειξης. Η ουσιαστική κρίση της διοίκησης είναι εκτός ακυρωτικού ελέγχου του Ανωτάτου Δικαστηρίου εκτός εάν η διοίκηση βασίσθηκε σε λανθασμένα γεγονότα ή η απόφαση, με βάση τα γεγονότα, δεν είναι εύλογα επιτρεπτή.

10

Η νομιμότητα και το εύλογο της διοικητικής απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία που είχε η διοίκηση ενώπιόν της κατά το χρόνο που έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση.

15

Στην παρούσα υπόθεση, ο Διευθυντής διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα της υπόθεσης και με τα στοιχεία και τις καταθέσεις που είχε ενώπιόν του κατέληξε στην ουσιαστική του κρίση την οποία και αιτιολόγησε. Η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις και δεν ενεφιλοχώρησε στην κρίση του οποιαδήποτε πλάνη περί το Νόμο ή τα γεγονότα ή και δεν υπήρξε υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

20

4. Η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στους καθ' ων η αίτηση με βάση το υλικό το οποίο είχαν ενώπιόν τους.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,

35

Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,

Ζεβλάρης ν. Α.Η.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225,

Κελεπενιώτης ν. Α.Η.Κ. (αρ. 1) (1994) 4 Α.Α.Δ. 1795,

40

Prousi v. Redundant Employees Fund (1988) 1 C.L.R. 363,

Westpark Ltd. v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 915,

Georghiades v. Republic (1980) 3 C.L.R. 525,

Makrides v. Republic (1967) 3 C.L.R. 147,

5 *Ieronimides v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2657,*

Mazmanian v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 3361,

Νικολαΐδης v. Δημοκρατίας κ.ά. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1961,

10

Georghiades v. Republic (1982) 3 C.L.R. 659,

Protorapa v. Republic (1989) 3 C.L.R. 528.

15 **Προσφυγή.**

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Καθ' ου η αίτηση 1 με την οποία κατέταξε τον κ. Σωτήρη Βρούντο ως μισθωτό πρόσωπο στην υπηρεσία του Αιτητή για την περίοδο 1/5/94 μέχρι 20 14/10/94.

Μεν. Κυπριανού, για τον Αιτητή.

25 Α. Χριστοφόρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

30 ΚΡΟΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή του αυτή ο αιτητής ζητά την πιο κάτω θεραπεία:-

35 “Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή η απόφαση των καθ' ων η Αίτηση που κοινοποιήθηκε στον Αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 25/7/95 και με την οποία πληροφορούσαν τον Αιτητή ότι ο κ. Σωτήρης Βρούντος από την Κοκκινوترμιθιά ασχολείτο στην υπηρεσία του ως μισθωτό πρόσωπο για την περίοδο 1/5/94 μέχρι τις 14/10/94 είναι άκυρη, παράνομη και στερείται οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

40 Στις 13.12.94 ο Σωτήρης Βρούντος από την Κοκκινوترμιθιά, υπέβαλε αίτηση για επίδομα σωματικής βλάβης με βάση τη νομοθεσία Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως αποτέλεσμα εργατικού ατυχήματος που συνέβηκε στις 14.10.94 ενώ βρισκόταν, ως ισχυρίζεται, στην υπηρεσία του αιτητή.

Στις 25.7.95 ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων με απόφασή του, μετά από σχετική έρευνα, την οποία κοινοποίησε γραπτώς στον αιτητή, κατέληξε ότι ο εν λόγω Σ. Βρούντος ήταν στην υπηρεσία του ως μισθωτός υπάλληλος και τον καλούσε όπως διευθετήσει την πληρωμή των οφειλομένων εισφορών χωρίς καθυστέρηση. 5

Στις 4.8.95 ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε γραπτή ένσταση στο Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων χωρίς να προσκομίσει οποιαδήποτε νέα στοιχεία, η οποία, εν συνεχεία, απορρίφθηκε από τον Διευθυντή. 10

Στην αίτησή του ο αιτητής προβάλλει αρκετούς λόγους που συνηγορούν στην ακύρωση της απόφασης. Στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαιδευτος δικηγόρος του αιτητή περιορίζει τους λόγους σε δύο:- 15

(α) Ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση στερείται της δέουσας αιτιολογίας, και 20

(β) Ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση στηρίχθηκε σε πλάνη περί τα πράγματα και λήφθηκε χωρίς να έχει γίνει η δέουσα έρευνα.

Στην επίδικη απόφασή του ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα εξής:- 25

“Η υπόθεση έχει διερευνηθεί και έχουν ληφθεί στοιχεία και γραπτές καταθέσεις τόσο από το άτομό σας όσο και από άλλα πρόσωπα. Από την όλη εξέταση της υπόθεσης και με βάση τα στοιχεία και τις πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί έχουμε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η απασχόληση του κ. Βρούντου για την πιο πάνω περίοδο μαζί σας ήταν απασχόληση μισθωτού και επομένως έχετε υποχρέωση καταβολής εισφορών για όλα τα Ταμεία τα οποία διαχειρίζεται το Τμήμα μας ή για τα οποία έχει την ευθύνη είσπραξης των εισφορών. 30 35

Η υποχρέωσή σας αυτή πηγάζει κυρίως από τα εξής δεδομένα.

(α) Εποπτεύατε άμεσα τον τρόπο διεξαγωγής της εργασίας του. 40

(β) Διαθέτατε τα μέσα και τα εργαλεία για την εργασία του.

- (γ) Οι πελάτες που εξυπηρετούνταν ήταν δικοί σας.
- (δ) Του παρείχατε καθορισμένη αμοιβή.
- 5 (ε) Δεν υπήρχε μεταξύ σας οποιαδήποτε γραπτή συμφωνία για συνεταιρική ή εργολαβική εργασία.
- (στ) Παρεχόταν από τον κ. Βρούντο εξηρημένη εργασία που δημιουργούσε μαζί σας σχέση εργοδότη-εργοδοτούμενου.”.

10

Είναι ο ισχυρισμός του ευπαίδευτου συνήγορου του αιτητή ότι η αναφορά ότι λήφθησαν υπ’ όψη τα στοιχεία και οι γραπτές καταθέσεις κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης χωρίς άλλη εξήγηση πώς κατέληξε στην απόφασή του ο Διευθυντής, δεν συνιστούν αιτιολογία και δεν είναι δυνατό η αιτιολογία να συμπληρωθεί από το φάκελο της υπόθεσης.

15

Δεν συμφωνώ με τη θέση αυτή του ευπαίδευτου συνήγορου, έχοντας υπόψη τα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης.

20

Ένας από τους προφανείς λόγους για την ανάγκη αιτιολόγησης είναι και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της απόφασης. Είναι φανερό ότι αν δεν υπάρχει αιτιολόγηση, το Δικαστήριο αδυνατεί να ελέγξει αν η απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή. Έχει νομολογηθεί ότι απλή αναφορά που καταλήγει σε κοινοτυπία δεν αποτελεί αιτιολογία ενώ η απλή απαρίθμηση των κριτηρίων που λήφθηκαν υπ’ όψη δεν παρέχει καμιά πληροφορία για τα δεδομένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση της απόφασης και δεν επιτρέπει το δικαστικό έλεγχο. Για να είναι νοητός ο έλεγχος θα πρέπει η πραγματική βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε η απόφαση να είναι γνωστή. Η ανυπαρξία οποιωνδήποτε στοιχείων μέσα στο έγγραφο της απόφασης της αρμόδιας αρχής την καθιστά αναιτιολόγητη και κατά συνέπεια την απόφαση ακυρώσιμη (Βλέπε **Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228, 25 **Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 922).

25

30

35

Στην υπόθεση **Ζεβλάρης ν. Α.Η.Κ.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225, αναφέρεται ότι η αιτιολογία δεν είναι απαραίτητο να εμφανίζεται εξ ολοκλήρου στο κείμενο της απόφασης, αλλά μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία των φακέλων, ενώ ανεπαρκής κρίνεται η αιτιολογία όταν με βάση τα στοιχεία που περιέχει δεν καθίσταται επιφύκτος ο δικαστικός έλεγχος. Ο φάκελος της υπόθεσης είναι επιτρεπτό να συμπληρώνει την αιτιολογία (Βλέπε επίσης: **Κελεπενιώτης ν. Α.Η.Κ. (αρ. 1)** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1795).

40

Στην παρούσα υπόθεση, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι με σαφήνεια αιτιολογημένη, αφού αναφέρεται στα στοιχεία και τις γραπτές καταθέσεις που περιέχονται στο φάκελο. Η απόφαση του Διευθυντή βασιζέται στα διαπιστωθέντα γεγονότα τα οποία δεν αποτελούν κριτήρια.

5

Ο δεύτερος λόγος ακύρωσης που επικαλείται ο αιτητής έχει δύο σκέλη, πρώτο ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα και δεύτερο ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα.

10

Στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος συνήγορος του αιτητή δεν αναφέρεται με συγκεκριμένους ισχυρισμούς ότι δεν έγινε η δέουσα έρευνα ή ότι ενεφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα. Αυτό το οποίο πραγματεύεται, αναφέρεται στον ισχυρισμό ότι από τα στοιχεία που κατείχαν και τις γραπτές καταθέσεις που έλαβαν οι καθ' ων η αίτηση κατά τη διερεύνηση της υπόθεσης, δεν εδικαιολογείτο το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν.

15

Μετά την αίτηση του Σ. Βρούντου για επίδομα λόγω σωματικών βλαβών ένεκα εργατικού ατυχήματος, ο Διευθυντής ανέθεσε σε Επιθεωρητή των Κοινωνικών Ασφαλίσεων τη διερεύνηση του θέματος κατά πόσο ο Σ. Βρούντος ήταν μισθωτό πρόσωπο στην υπηρεσία του αιτητή, με βάση το άρθρο 76(2) του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου 41/80. Ο Επιθεωρητής ερεύνησε το θέμα και πήρε γραπτές καταθέσεις τόσο από το Σ. Βρούντο όσο και από τον αιτητή καθώς και από άλλα τρία πρόσωπα.

20

25

Από την εξέταση του φακέλου και των γραπτών καταθέσεων προκύπτει πράγματι ότι υπάρχει διάσταση ως προς τα γεγονότα μεταξύ του Σ. Βρούντου και του αιτητή. Οι τρεις άλλες όμως καταθέσεις, τριών ανεξάρτητων μαρτύρων, ενισχύουν τους ισχυρισμούς του Σ. Βρούντου.

30

Το ζητούμενο στην παρούσα υπόθεση είναι αν η μεταξύ των μερών σχέση ήταν εκείνη του εργοδότη και εργοδοτούμενου. Ο όρος "μισθωτός" προσδιορίζεται στο άρθρο 1 του Πρώτου Πίνακα του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου 41/1980. Η κατηγορία των μισθωτών περιλαμβάνει πρόσωπα των οποίων η απασχόληση διέπεται από σύμβαση εργασίας και η εργασία περιέχεται κάτω από συνθήκες που επιμαρτυρούν τη σχέση εργοδότη και εργοδοτούμενου. Το πότε υφίσταται αυτή η σχέση ανάγεται στις γενικές αρχές του δικαίου. Η σχέση εργοδότη-εργοδοτούμενου συναρτάται κατά κύριο λόγο με τον έλεγχο τον οποίο ασκεί ο εργοδότης στην εργα-

35

40

σία του εργοδοτούμενου (Βλέπε **Prousi v. Redundant Employees Fund** (1988) 1 C.L.R. 363).

5 Καταλήγω, κατά συνέπεια, στο συμπέρασμα ότι ο Διευθυντής προτού λάβει την απόφασή του, προέβη στη δέουσα έρευνα λαμβάνοντας γραπτές καταθέσεις τόσο από τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο όσο και από άλλα πρόσωπα.

10 Ο Διευθυντής κατέληξε στην προσβαλλόμενη πράξη αφού αξιολόγησε τα γεγονότα που είχε ενώπιόν του, διαμορφώνοντας τη δική του ουσιαστική κρίση.

15 Στην υπόθεση **Westpark Ltd. v. Δημοκρατίας** (1990) 3 Α.Α.Δ. 915, αποφασίσθηκε ότι η εξουσία του διοικητικού Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας της επίδικης απόφασης και δεν επεμβαίνει όταν η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην κρίση του αρμόδιου οργάνου εκτός εάν φανεί ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας.

20 Αναφορικά με τη νομιμότητα των διοικητικών πράξεων αποτελεί βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι μια διοικητική πράξη τεκμαίρεται νόμιμη μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο και ο αιτητής φέρει το βάρος της απόδειξης. Η ουσιαστική κρίση της διοίκησης είναι εκτός ακυρωτικού ελέγχου του Ανωτάτου Δικαστηρίου εκτός εάν η διοίκηση βασίσθηκε σε λανθασμένα γεγονότα ή η απόφαση, με βάση τα γεγονότα, δεν είναι εύλογα επιτρεπτή (Βλέπε **Lilian Georghiades v. The Republic** (1980) 3 C.L.R. 525, **Rallis Makrides v. The Republic** (1967) 3 C.L.R. 147).

30 Ο αιτητής, κατόπιν άδειας του Δικαστηρίου, καταχώρησε πέντε ένορκες δηλώσεις από πέντε πρόσωπα σχετικά με την υπόθεση. Οι πέντε αυτές ένορκες καταθέσεις δεν αλλοιώνουν την κατάσταση. Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση ισχυρίζεται στο στάδιο των διευκρινήσεων ότι δεν πρέπει να ληφθούν υπ' όψη γιατί οι καταθέσεις αυτές δεν είχαν τεθεί ενώπιον του Διευθυντή πριν την έκδοση της επίδικης απόφασης.

40 Στην απόφαση **Athinoulla Ieronimides v. The Republic** (1985) 3 C.L.R. 2657, λέχθηκε στη σελίδα 2660:-

“The usefulness of the valuation submitted by the applicant, and which was for the first time brought to light in the course of the present proceedings, is as to whether in appreciating the facts of

the case, the respondent Commissioner acted under any misconception of fact or law or in abuse of power, that is in circumstances in which this Court would be justified to interfere with his appreciation of the facts or the determination of the merits. Not being before the Respondent Commissioner when the sub judice decision was reached, it should otherwise be ignored as a review by the Court is confined to the evidence that was before the Respondent Commissioner at the time he reached the sub-judice decision - vide **Christofides v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 1454 at 1459-1460.”.

Η νομιμότητα και το εύλογο της διοικητικής απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία που είχε η διοίκηση ενώπιόν της κατά το χρόνο που έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση (Βλέπε **A. Mazmanian v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 3361, **Westpark Limited v. Κυπριακής Δημοκρατίας** (ανωτέρω)).

Στην υπόθεση **Westpark**, λέχθηκαν από την Ολομέλεια τα πιο κάτω:-

“Στην κρινόμενη όμως προσφυγή η αιτήτρια Εταιρεία είχε, όπως αποδεικνύεται από το φάκελο της υπόθεσης και τα γεγονότα που εκθέτουμε πιο πάνω, την ευκαιρία να παρουσιάσει τη δική της θέση προσκομίζοντας οποιαδήποτε στοιχεία ήθελε στο Διευθυντή. Και τούτο γιατί κατέστη σ’ αυτή γνωστή η εκτίμησή του και πριν ακόμα γίνει η δήλωση μεταβιβάσεως, η δε εκτίμηση του αυτή ήταν πολύ ψηλότερη από εκείνη που αναφερόταν στο πωλητήριο έγγραφο. Όταν δε ο Επαρχιακός Κτηματολογικός Λειτουργός δεν αποδέχθηκε τη δηλωθείσα στο πωλητήριο έγγραφο αγοραία αξία, υπέδειξε πως θα προέβαινε σε επιτόπια εξέταση για να καθορίσει την πραγματική αγοραία αξία. Με την ενέργεια του αυτή έδωσε την ευκαιρία και στην αιτήτρια Εταιρεία να υποβάλει και εκείνη την εκτίμηση δικού της εμπειρογνώμονα αναφορικά με την αγοραία αξία του κτήματος.”.

Στην παρούσα υπόθεση, ο Διευθυντής διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα της υπόθεσης και με τα στοιχεία και τις καταθέσεις που είχε ενώπιόν του κατέληξε στην ουσιαστική του κρίση την οποία και αιτιολόγησε. Η απόφασή του ήταν εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις και δεν ενεφίλοχώρησε στην κρίση του οποιαδήποτε πλάνη περί το Νόμο ή τα γεγονότα ή και δεν υπήρξε υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας (Βλέπε: **B. Z. Νικολαΐδης ν. Της Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1961, **Γεωργιάδης ν. Της Δημοκρατίας** (1982) 3 C.L.R. 659, **Θέκλα Πρωτοπαπά ν. Της Δημοκρατίας** (1989) 3

C.L.R. 528).

5 Υιοθετώντας τις πιο πάνω νομικές αρχές, κρίνω ότι η επίδικη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στους καθ' ων η αίτηση με βάση το υλικό το οποίο είχαν ενώπιόν τους.

Η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, με έξοδα υπέρ των καθ' ων η αίτηση. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.